

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ποιήματα *Ἐλ. Λάμαση*.—Εἶνε αξιοσημείωτον ὅτι αἱ ποιήτριαι, καὶ δὴ αἱ Ἑλληνίδες, ὁσάκις ἐθεράπευσαν τὰς Μούσας, ἀνελόθησαν εἰς δάκρυα. Ἡ ἀντίληψις τῶν περιστροφῶν περὶ τὰ πένθη τοῦ ὀθινοπόρου καὶ τὰς ἀπαγορευτικὰς σκιάς. Ἡ αἰσιοδοξία ἣτις πρέπει νὰ παρακολουθῆ τὴν δροσερότητα τοῦ ὀραίου φίλου πνίγεται, ὅταν γράφουν αἱ δεσποινίδες μας στίχους, εἰς ὠκεανὸν ὑπερρωμαντισμοῦ. Εἰς τὴν πολυστέλειον ποιητικὴν συλλογὴν εἰς ἣν συνεκέντρωσε τὰς ἐμπνεύσεις τῆς ἡ ἀπὸ δεκαετίας ἤδη γνωστῆ ὡς ποιήτρια κ. Ἐλένη Λάμαση ἀρχίζει μὲ ἐλεγεία. Ἄλλοτε ἐτίθητο εἰς τὸ τέλος τῶν συλλογῶν, τώρα τίθενται ὡς προμετωπίαι. Δι' ὅλης τῆς συλλογῆς μία σκιά μελαγχολίας πλανᾶται. Ἡ ποιήτρια ἐδοκίμασε πολλάς πικρίας τῆς ζωῆς αἰτινας ἐφυγάδουσιν καὶ τὴν αἰθρίαν τῆς ἐμπνεύσεως. Τὰ ποιήματά τῆς καταντοῦν ἐν συνεγῆς μοιρολόγι. Τὸ λέγει καὶ ἡ ἴδια :

«Δὲν ἔχει ἀπ' τῆ ζωῆ ἡ καρδιά μου πάροι παρὰ ἓνα δάκρον αἰῶνα καὶ πικρό».

Ἐκ τῶν Ἑλεγειῶν τῆς, ἅτινα εἶνε σειρά δώδεκα συνέτταν, ὠραιότερον εἶνε ἡ «Λυγαριά». Ἡ Ἄνοιξις τῆς ἐμπνεύσεως συμφωνεῖ μελαγχολικῶς, ὧν ἐξέρει ἡ «Μιά μέρα», τὸ δὲ Φθινόπωρον νοσταλγίας, τὸν ὁποῖον συγκεντρώνει τὸν πόνον τὸ «Μαρτύριον». Τὴν συλλογὴν συμπληροῦσιν ἐν τέλει ἄλλα ποιήματα, ὡς καὶ τινες ἐπιτοχεῖς μεταφράσεις.

Ἡ διακεκριμένος νευρολόγος κ. Ἄντ. Μαυρουκάκης ἐξέδωκε πρωτοτύπου **Ψυχολογικὰ καὶ ψυχιατρικὰ μελέτα**, αἰτινας εἶχον δημοσιευθῆ εἰς ἐπιστημονικὰ καὶ φιλολογικὰ περιοδικὰ. Τὸ πρῶτον μέρος περιλαμβάνει μελέτας περὶ ἀντίληψεως, περὶ πρῶτων καὶ ὀψιμων μεγαλοφυϊῶν, περὶ τοῦ ὄρθου τοῦ θανάτου, περὶ τῶν νευρασθενικῶν καὶ τῆς ὑποβολῆς, περὶ τῆς ἐν ἐγρηγόρει καὶ περὶ τῆς καθ' ὕπνον ὑποβολῆς. Ὅλαι αἱ μελέται αὐταὶ διακρίνονται διὰ τὴν μεγάλην παρατήρησιν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀναλυτικότητα, ἀπόρροιαι μελέτης ἐπισταμένης καὶ φωτεινῆς διανοίας. Διὰ τῶν θεωριῶν του, ἰδίως περὶ τῶν νευρασθενικῶν καὶ τῆς ὑποβολῆς, ἀνατρέπει προγενεστέρως ἄλλων γνώμας.

Ἐτεῖ ἐνδιαφέρον εἶνε τὸ β' μέρος τῶν μελετῶν του, ἀποτελοῦν συνέχειαν τοῦ προεκδοθέντος συγγράμματός του «Ἰδεοληψία». Ἐν τῷ μέρει τούτῳ πραγματεύεται περὶ νοσηρῶν ὄρων, καὶ ἰδία περὶ τῆς βλάβης τῆς αὐτοσυντηρήσεως, τῆς βλάβης τῆς θελήσεως, τῆς βλάβης τῆς πειθοῦς καὶ τῆς βλάβης τοῦ ἐλέγχου. Εἰς τὰς μελέτας αὐτὰς ἀναδεικνύεται ὁ συγγραφεὺς βαθύς ψυχολόγος, προσκομίζων νέα καὶ βάσιμα ἅμα συμπέρασματα.

Εἰς τὴν Βιβλιοθήκην Φέξῃ Ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραφέων ἐξεδόθησαν αἱ **Φοινισάδι** τοῦ Εὐρυπίδου.

Αἱ Φοινισαὶ ἀναφέρονται εἰς τὴν τραγικὴν παράδοσιν τῆς ἀδελφοκτονίας Ἑρεοκλέους καὶ Πολυνεϊκούς. Πλήρεις ἐπεισοδίων, ὡς ὁ θάνατος τῶν δύο ἀδελφῶν, ἀποδώξιν τοῦ Οἰδίποδος, ἡ γενναία τῆς Ἀντιγόνης ἀπόφασις κλπ. λογίζονται ἐκ τῶν ὠραιότερων ἔργων τοῦ Εὐρυπίδου.

Τὰς Φοινισὰς μετέφρασε φιλολογικῶς καὶ ἐμμέτρως, ἀποδώσας τὸν ρυθμὸν τοῦ πρωτοτύπου, ὁ κ. Ν. Ποριώτης.

Τὸ Ἡρόδον τοῦ ἀγῶνος. Ἐξεδόθησαν τὰ ὑπ' ἀρ. 7 καὶ 8 τεύχη, περιέχοντα εἰς Θαυμασίας τετραμεθεῖς ἐπεισόδια τοῦ ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος. Μεταξὺ ἄλλων, περιλαμβάνουν τὰ τεύχη ταῦτα τὸν

θάνατον τοῦ Μπότσαρη, τὸν Μιαούλην, τὴν Ἄλωσιν τοῦ Ἀκροκορίθου, τὸν θάνατον τοῦ Πετμεζᾶ κ.λπ.

Ἡ ἐν Βοστώνῃ ὁμογενῆς ἰατρὸς κ. Γεώρ. Κάτωσος ἐξέδωκεν ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ μελέτην ἐμβριθῆ ἐξ 188 σελίδων περὶ προφυλάξεως καὶ θεραπείας τῆς συφυλίδος. Ὁ κ. Κάτωσος, ἀριστοῦχος διδάκτωρ τοῦ Ἑλλήν. Πανεπιστημίου, δεῖκνυται χρησιμώτατος διὰ τῆς συγγραφῆς του, περὶ ἧς εὐφημοτάτην μνείαν ἐποιήσαντο τὰ ἱατρικὰ Ἀμερικανικὰ περιοδικὰ τῆς Ν. Ὑόρκης καὶ τῆς Βοστώνης.

ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς ἐν Ἰταλίῃ Ἑλλητιστοῦ κ. Καμίλλου Cessi ἐξεδόθη τὸ β' μέρος τῆς περὶ τοῦ ποιητοῦ **Δημητρίου Παπαρηγοπούλου** κριτικῆς μελέτης του. Εἰς τὸ ἐκδοθὲν τεύχος ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς ἀναλύει τὸ ποιητικὸν μέρος τοῦ μεγάλου Ἑλλήνου ποιητοῦ καὶ φιλοσόφου, τοῦ εἵκωνος καὶ πεσσιμιστοῦ Παπαρηγοπούλου.

Ν. Λιβαδά **Ἐρωτὸς κλέπτει**. Εἰς ὕψος ἐπαγωγῶν καὶ ἀφηγηματικῶν δίδει μίαν ὠραίαν σκιαγραφίαν τοῦ Ἐρωτοῦ, τοῦ ἐπὶ κλοπῇ πολλάκις κατηγορηθέντος, ὁ γνωστός καὶ ἐξ ἄλλων δοκιμωτάτων ἔργων γνωστός διδάκτωρ τῆς φιλολογίας κ. Λιβαδά.

Ἐφαρμοζόμενον εἰς τὰ σύγγρανα ἦθη καὶ μάλιστα τὰ Ἑλληνικὰ εἶνε τὸ ἔργον τοῦ Ἀριστοφάνους **Σφήκες**. Περιγράφει κομικῶς καὶ σατυρίζει τὴν ἀγάπην τῶν δικῶν ἢ ὅποια εἶχε κυριεύσει τὸς ἀρχαίους, μάλιστα δὲ τὴν μανίαν τοῦ νὰ γίνωσιν δικασταὶ καὶ νὰ ἐξασκοῦν οὕτω κάποιον ἀξίωμα.

Τοὺς κληρωτοὺς δικαστάς, οἱ ὅποιοι καὶ ἀποτελοῦν τὸν χορὸν τῆς κωμωδίας, παρουσιάζει ὡς σῆκας, γύρω δὲ ἀπὸ ἓνα γέροντα συναδελφόν τους, ὁ ὁποῖος κάθε τι μηχανεύεται διὰ νὰ ἐκφυγῆ τοῦ υἱοῦ του καὶ νὰ τρέξῃ εἰς τὸ δικαστήριον, πλέεσται ὁ μῦθος μὲ ἄλλεπάλληλα ἐπεισόδια καὶ μὲ δρᾶσιν μεστὴν ζωῆς καὶ ἀληθείας. Ἡ μετάφρασις μὲ φιλολογικὴν εὐερίθειαν γενομένη εἰς ὠραίους καὶ ἀρμονικοὺς στίχους ὑπὸ τοῦ κ. Μάρκου Λυγερῆ ἀποδίδει τὴν χάριν καὶ τὴν εὐστροφίαν τοῦ πρωτοτύπου. Ἐξεδόθη εἰς τὴν «Βιβλιοθήκην Φέξῃ ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραφέων».

Σοφοκλέους Ἡλέκτρα.—Ἡ ἀλλεπάλληλος διαδοχὴ τραγικῶν γεγονότων καὶ ἡ συγγὴ μετάπτωσις αἰσθημάτων καὶ παθῶν δίδουν εἰς τὸ δρᾶμα τοῦτο νεωτεριστικώτερον τυπον. Μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δύο ἀδελφῶν Ὀρέστου καὶ Ἡλέκτρας ἀποτολμᾶται ὑπ' αὐτῶν ὁ φόνος τῆς μητρὸς καὶ τοῦ ἐραστοῦ τῆς πρὸς ἐκδικήσιν τῆς πατρικῆς δολοφονίας. Ἡ μετάφρασις ἐμμέτρως, φιλολογικῶς δὲ πιστῆ ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Λυγερῆ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἀνεξάρτητος. Πλοῦσιον εἰς ἐκλεκτὴν ὕλην καὶ εἰκόνας τὸ 34ον φύλλον τοῦ «Ἀνεξαρτήτου Ἀθηῶν». Ἐκ τῶν περιεχομένων : Ἡ Τουρκικὴ διπλωματία. — Παγκόσμιος ἡρώ — Ἐπιστολαὶ ἐκ Βερολίνου. — Ἀπὸ τὴν διεθνήν ἡγήσιν. — Ἡ Τζακόνα κ.λπ.

Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις. Τεύχος 15. Ἐκ τῶν περιεχομένων : Μάντζεστερ, ὑπὸ Εὐγενίας Ζωγράφου. — Μαργαρίτα Ἀλθάνα Μηριάτη, ὑπὸ Σ. Δε-Βιαζή. — Τὸ ἐκπαιδευτικὸν τμήμα τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων ὑπὸ Μη-μύς. — Ἰζδράλ, δρᾶμα Μ. Ἰωσήφ. — Ἡ ἄστυα τοῦ μηνός. ὑπὸ Ἀμαζώνων. — Θεατρικὴ Ἐπιθεώρησις, ὑπὸ Κ. — Ἀπὸ τὴν ζωῆν τοῦ μηνός.